

Popoarele se pronunță cu hotărîre pentru schimburi comerciale și legături internaționale și nu pentru războiul rece

Desen de NELL COBAR

urzica

Desen de MIRCEA TOIA

EA: — Ai telefonat mamei?... Ai fost la Aragaz? Ai plătit telefonul? Ai dat telegrama? AL: ?
EL: — Să vezi, dragă, azi am lucrat mai mult pentru serviciu...

Toamna

de ION RUȘ

Dinspre creste,
Fără veste,
Toamna și-a pornit conducerii
Către poalele pădurii.
Cerule prins în nori de fum
O întâmpină pe drum.
Vrăbiile gureșe
Dau prin slavă iureșe,
Cîrîpînd pe zeci de tonuri
Cele mai diverse zvonuri.
Dar deodată
S-a oprit îngîndurată
Și ascultă...
Se aude zarvă multă
Zvon de glasuri o îmbie:
— Vino la gospodărie!
A privit nedumerită;
Bătătura e ticsită...
Săcii rînduiți în stive
(Rod al muncii colective)
Nu-ncap toți odată-n car
Să ia drumul spre hambar.
Și e rîs și veselie
Și te-mbie
Cu buchet de razachie,
Tulburelul,
Care umple cofăielul...
Toamna stă privind mirată
Maldărele de bucate
Și zîmbește deodată
Luminată:
— Măi să fie,
„Azi se numără bobocii”
Aci în gospodărie!
Dar un flăcăuș
Poznaș,
Îi arată
C-a greșit de astă dată
Și în trecut îi aruncă:
— Noi am numărat bobocii
Astă vară-n zile-muncă!
Toamna s-a întunecat
Și-a oftat,
Comentînd cu tot amarul:
— Mi se-ncurcă... calendarul.

În cadrul Planului de 6 ani se prevede înlocuirea, în proporție însemnată, a utilajelor cu uzură fizică și morală avansată.

V. Crivăț

— Hai, tovarășe inginer, rezolvă-mi și mie cererea!

Desen de V. CRIVĂȚ

FLORILE PRIETENIEI...
înfloresc din an în an
mai frumoase!

TOMA PLEACĂ LA TULCEA...

A fost o dată ca niciodată, că de n-ar fi nu s-ar povesti și mai bine ar fi fost să nu fie că aveam eu altceva ce serie. Trăia, care va să zică, odată, pe meleagurile comunei Meidanchioi din raionul Tulcea, un om pe numele lui Toma Nicolae, președinte la sfatul popular al comunei. Și tare bine ar fi fost dacă Toma al nostru, pe lângă scaunul de președinte, ar fi avut și scaun la cap. Toma însă cap avea, dar scaun la el, ba. Și într-o zi au venit la el oamenii din comună și i-au grăit:

— O, Toma, Toma Nicolae, de ce o făcuși de oaie? Că a primit comuna de atîta amar de vreme un motor electric ca să avem și noi lumină în sat, cum spune și Dorina Drăghici, tu ai promis că o să avem lumină pînă în august 1959, dar anul a trecut și lumină nu s-a făcut! Și îți motorul în curtea sfatului și îl plouă și îl ninge că, dacă tu ruginești stînd în birou, cum vrei să nu ruginească motorul în curte? La tine-n birou nu plouă, da-n curte plouă; la tine-n birou nu ninge, da-n curte ninge, că dacă ai pune motorul în birou și ai trece tu în curte, tare bine ar fi!

A zîmbit Toma acru și astfel a grăit:

— Mucles!
— Nici un mucles, spuseră oamenii. Că și cu căminul cultural la fel ai făcut. Că noi am cărat de la carieră piatră pentru fundație, dar de căminul cultural tu nu te-ai ocupat, că te ocupi mai mult de căminul tău conjugal, că patru zile stai aici și zece zile la tine acasă, la Tulcea. Noi vrem să te întrebăm: au tu ești președinte la sfatul comunal, au la domiciliul conjugal?
— Au! a grăit cineva din sfat.
— Ce au? s-a răstit președintele.
— Au dreptate! Că și la noi la sfat s-a construit o schelă pentru terminarea unui perete, au trecut doi ani, schela tot acolo e, dar peretele încă nu e!

— Alelei! a grăit președintele. Și a plecat la Tulcea.

În altă zi a venit la el directorul școlii din comună, care i-a spus:

— O, Toma, Toma Nicolae, iar o făcuși de oaie! Că gospodăria colectivă a repartizat școlii 1,25 hectare de pămînt și semînțe

iar elevii școlii, în orele de practică, au lucrat și a ieșit un porumb special, care trebuia predat gospodăriei! Dar tu, Toma, m-ai obligat să-ți predau ție porumbul să-l mănînce calul sfatului! Părerea mea este, o Toma, că un cal care mănîncă porumbul gospodăriei e un măgar!

— E un porc! s-a auzit o voce.

— Ba e un măgar! s-a auzit altă voce.

— Ba e un cal! a spus altcineva.

— Nu e cal! a grăit prima voce. Că de fapt calul sfatului e porcul președintelui! Că președintele are un porc și el mănîncă porumbul! Așa că președintele nu l-a făcut din cal măgar. L-a făcut din cal, porc!

— Alelei! a grăit președintele. Și a plecat la Tulcea.

În altă zi, au venit la președinte colectivității din comună, care astfel au grăit:

— O, Toma, Toma Nicolae, iar o făcuși de cal!

— De oaie!

— De oaie, dar seamănă cu povestea cu calul! De ce ai obligat tu gospodăria colectivă să-ți dea ție lot separat și nu la un loc cu toți colectivității, ci tocmai în „Valea Satului“ unde-i pămîntul mai fertil? Că așa nu-i statutar, și ai mai dat și la alți funcționari și s-a micșorat astfel planul de culturi al gospodăriei! Au tu ești aici de capul tău, că te ții de capul nostru? Că doar de la raion era dispoziție ca aceste loturi să fie repartizate gospodăriei! Au tu ești raion, au tu ești regiune, au cine ești tu? Că întii ai luat-o prin porumb și acum ai luat-o prin loturi! Au pe unde oare o s-o mai iei de aici înainte, Tomo?

— Pe la Tulcea! a grăit o voce.

— Alelei! a strigat Toma, dar n-a plecat la Tulcea, că mai aveau colectivității o problemă.

— De ce, Tomo, au grăit ei, după ce brigadierul Gheorghe Ion a însămintat cartofi pe cei 1 600 metri pătrați pe care îi repartizase gospodăria, ai pus tu de s-au scos cartofii și ai făcut piure din întreaga cultură? De ce nu respecti tu statutul colectivei și faci musaca din munca noastră? Au tu nu crezi că ai să primești pentru întîmplarea cu cartofii o salată...orientală?

— Nu o salată orientală! a grăit o voce. O salată în adunarea generală.

— Alelei! a grăit președintele. Și a plecat la Tulcea.

Și au venit iar în altă zi colectivității la Toma:

— O, Tomo, Tomo, că zmeu mai ești! De ce obligași tu iar gospodăria să-ți pună la dispoziție o căruță cu doi cai și un conducător care este retribuit cu 30 de zile-muncă, fără să fie prevăzut în planul de producție?

— Ca să-l ducă pe teren! a grăit o voce.

— Dar planul nostru de producție n-are prevăzut în el și planul lui de teren! Că noi nu sîntem obligați să-l ducem pe Toma nici în car, nici în căruță! Și pe urmă, dacă vrea să meargă pe teren se poate duce cu președintele gospodăriei, sau cu vicele, sau cu inginerul!

— Nu poate, Toma! a grăit vocea. Că ăia pleacă devreme și Toma doarme tîrziu! Că el se scoală abia pe la 9 și-i obosit, că după-masă nu doarme decît de la 1 la 4,30! Are omul programul lui și de aceea plătiți voi un om cu 30 de zile-muncă pentru ca să-și îndeplinească Toma programul de 30 de zile somn! Că Toma n-are astenie și n-are insomnie și nici Glutacid nu ia și nici Ciclobarbitol! Are un somn sănătos și la el somnul e cel mai scump!

— Scump al naibii! grăiră colectivității, că ne costă doi cai, o căruță și 30 de zile-muncă!

— Alelei! răcni Toma. Și a plecat la Tulcea.

Dar într-o zi a fost întrebare Toma în adunarea generală:

— Au e adevărat cu căminul?

— Au! a scîncit Toma, de parcă-l înțepa ceva.

— Au e adevărat cu porumbul?

— Au! s-a văietat Toma.

— Au e adevărat cu lotul?

— Au! a oftat Toma și a lăsat capul în pămînt.

— Au e adevărat cu toate?

— Au! Au! Au! se văietă Toma.

— Alelei! au grăit atunci colectivității. Și a venit alt președinte.

SADI RUDEANU

ARGUMENTE

METEOROLOGICE

de AL. LĂPUȘNEANU

Pandele de la aprovizionare e cătrănit. De dimineață i-a mers rău. Întîi i-a mers rău ceasul și a pierdut condica. Ce să-i faci? Ceasul rău! Trebuie urgent reparat! Și fiindcă o pierdere nu vine niciodată singură, cum i-a spus șeful, a pierdut și prima pe luna asta, căci e a zecea oară cînd „Anker“-ul lui de buzunar îi face figura. Păcat de primă, fiindcă avea de gînd să-și cumpere un deșteptător.

Apoi i-a mers rău la telefon. A chemat centrala pentru niște materiale:

— Alo! Vă rugăm să ne repartizați încă un vagon de nisip fin pentru șlefuit.

— Păi, acu' două zile ați primit unul!

— Da, e drept, dar s-a isprăvit.

— Cum s-a isprăvit? Așa repede? Ce faceți, tovarășe, cu situația consumurilor?

— Cu situația consumurilor facem bine. Cu situația atmosferică, facem prost.

— Dar ce sînteți voi, institut meteorologic? Sînteți doar fabrică de ochelari!! Nu văd legătura!

— Alo! Nu vedeți? Veniți cu rețeta, vă facem noi o pereche de ochelari extra și ne dați nisipul, da?

— Cum să vă dăm, frate, dacă v-am dat! Cum justificăm?

— Foarte simplu! Ploaie torențială!

— Fugi, tovarășe! Numai la ștrand sau la grădini de vară sînt pierderi în caz de ploaie!

— Ba și la noi, că tot nisipul s-a dus pe gîrlă.

— Atunci de ce nu reparați acoperișul să nu mai plouă în depozit?

— Alo! Nu plouă în depozit, plouă în curte. Și nu putem repara acoperișul curții, că n-are. De-aia s-a dus nisipul!

— Păi, de ce l-ați lăsat în curte ca să-l plouă?

— Alo! Pareă dumneavoastră nu știți cum e cu Meteorologia asta? Cînd anunță vreme uscată, plouă cu găleata. Dar, așa nu mai merge! Or putem ști timpul probabil precis, or ne mai dați ceva nisip în plus!

— Tovarășe, alt nisip nu mai avem. Trebuia să vă îngrijiți să nu-l irosiți! Bună ziua!

Pandele scrișnea, ca nisipul, de ciudă. Cînd i s-a trîntit telefonul în nas, n-a mai apucat să spună și despre acetona. Și dacă spunea, îi dădea? Ar fi zis că i-a dat acum trei zile. Parcă el e vinovat că acetona asta se evaporă așa repede? E un material volatil al dracului, mai ales pe căldură! E drept că și în toiul iernii, cînd uiți vasul descoperit tot se evaporă. Dar ce să te înțeleagă cei de la centrală? Auzi, că nu s-a îngrijit de materiale! Ce-ar fi vrut dumnea-lui, să păzească nisipul de ploaie cu umbrela? Tiii? Asta nu e o idee rea! Va comanda urgent vreo cinci umbrele de alea cum a văzut pe plajă la Eforie! Dar pînă atunci,

ce face cu nisipul, cu acetona? Țștia de la materiale, totdeauna îți fac greutăți. Dacă ar fi știut el asta, lua măsuri cînd a fost la mare, că acolo e nisip cît vezi cu ochii. Și n-a auzit pe nimeni să se plîngă că plaja stă în ploaie și nu în magazie. Dar va rezolva el miine și problemele astea. Azi i-a mers prost și gata.

* * *

Pandele de la aprovizionare e și mai cătrănit. În fiecare dimineață i-a mers rău, dar azi i-a mers rău de tot. N-a mai chemat

el centrala la telefon. A chemat-o șeful lui:

— Alo! Aici Popescu, șeful lui Pandele...

— Ce mai vreți, tovarășe? Iar a plouat și vă mai trebuie ceva?

— N-a plouat! A tunat și-a fulgerat...

— Cum adică?

— A tunat și-a fulgerat directorul, azi-dimineață, în ședința de producție...

— Cum? Și Pandele, ce-i cu el?

— L-a luat ploaia și a lunecat pe schemă-n jos. Retrogradat pe trei luni! Așa sună buletinul „meteorologic“ semnat de director. Și poate, după buletinul ăsta, s-o schimba. Că după ploaie totdeauna se înseninează.

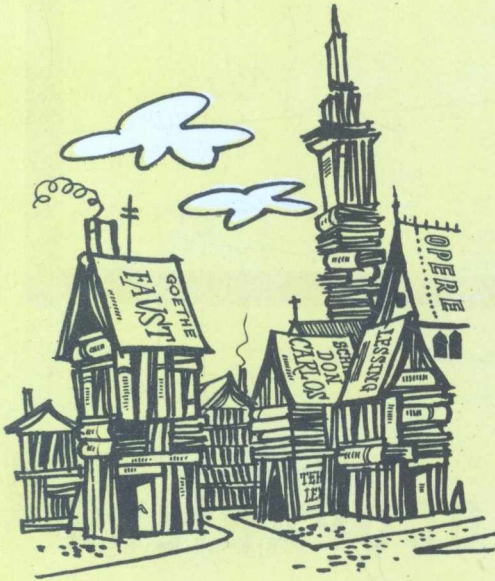
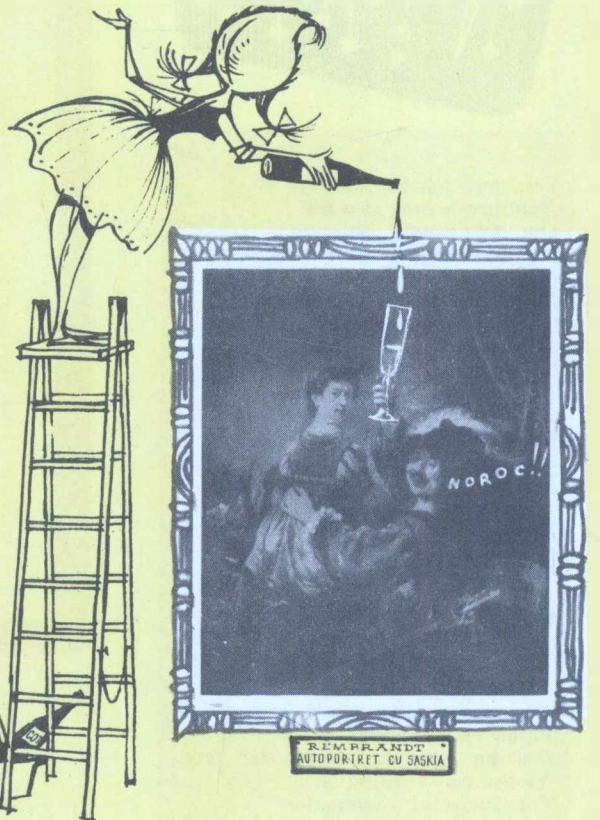

Desen de RIK AUERBACH

— Tovarășe portar, n-au fost să repara liftul?
— Nu știu, că eu sînt aici numai de cîteva luni!

INSTANTANEE DIN REPUBLICA DEMOCRATĂ GERMANĂ
(impreșiile colaboratorului nostru Val. Munteanu cu prilejul
vizitei la revista „Eulenspiegel“)

Leipzig, orașul cărților...

De multe ori, dimineața, privind pe fereastră, aveam impresia că mă aflu acasă.

La Galeria universală de artă din Dresda se pare că marele maestru olandez a apreciat în mod deosebit vizita mea.

Un caz fără haz

Cine stă-n preajma lui Petrache Ciucă*
E parcă prins de-un fel de dor de ducă.
In calitatea-i de mecanic-șef
E veșnic încruntat și fără chef.
De-un timp s-a supărat pe macarale
Că-l tulbură din gândurile sale
Stricându-se ba una, ba cealaltă.
Dar Ciucă le-a lăsat pe toate ballă,
În chip de represalii (lumea zice),
Că au neobrazarea să se strice,
Mă rog, exact în clipele fatale
Când dînsul are treburi personale.
— Pe cînd cărau hamalii cu spinarea,
Fără să știe ce-i modernizarea,
Gîndește Ciucă, treburile toate
Mergeau dumnezește, ca pe roate.
Acum cu depășirea peste plan
Mă simt ca-ntr-un vârtej de uragan:
Întreceri... norme... ture... preț de cost,
Ce e viteza asta fără rost?
Doar zicătoarea „Graba strică treaba“
N-o fi scornit-o cineva degeaba!
Și tinerii ăștia buclucași
Se-agită pentru titluri de frunțași
Cu-ațița surdă încăpăținare
Încît mă prinde-un fel de enervare
Cînd văd că vor neapărat să fie
Sus pe panouri în fotografie,
Călcați, spălați, gătiți — băieți și fete —
Păi astea nu-s fașoane de vedete?
Și Ciucă (nu-i nevoie să ne spună)
Nu-nghite pe frunțași și pace bună!

Îi urmărește zilnic pas cu pas,
Și le pîndește munca după ceas
Căci cea mai minusculă depășire
Îl scoate neîntîrziat din fire
Cînd calitatea sa de fost primar
Răzbate clară din vocabular:
— Ascultă bă... faci iarăși pe frunțașul,
Mai bine ștergeți de la gură cașul
Și vezi de nu te-ntinde că te rupi,
Că luna asta prima n-o mai pupi
Decît dacă-ți revii... de bună seamă,
Or vrei să te admonestez de... mamă?

Cu critica pe cît am constatat
O duce, omul nostru „minunat“,
În sensul că nici n-o prea bagă-n seamă,
Adică n-o primește, nici n-o cheamă.
Cînd i se face, flutieră, zimbește,
Nu-l supără, ci doar îl plictisește
Ca o problemă care nu-l privește.

Petrache Ciucă ăsta e un caz
Fără-ndoială cam lipsit de haz.
Nici n-are ce să caute-n revistă
O personalitate-atît de tristă
Deoarece din cele cîte știu
Cinismul niciodată nu-i hazliu.

MIRCEA PAVELESCU

*Ciucă Petrache este mecanic-șef la secția Oțelărie a uzinelor „Wilhelm Pieck“ din Brăila.

INIȚIATIVĂ

Vreo trei zile-au măsurat
Bătătura-n lung și-n lat
Doi tehnicieni, pe care
Proiectantul (la chemare)
I-a trimis să stabilească
Locul unde să clădească
Grajdul din gospodărie...
Deci, cu riglă și hîrtie
Și prin calcule puzderii
Începute-n toiu' verii
Cei în drept au întocmit
Un deviz amănunțit
Unde-au prevăzut de toate:
La ferestre geamuri mate,
Ușa dublă și glisantă,
Pentru fin, bandă rulantă,
Căptușeală de jaiantă
Și cu multă eleganță
Prevăzuseră-n plafoan
Lămpi cu tuburi de neon.
Grajdul astfel proiectat
Semăna cu un palat!
Despre prețul lui de cost
Nici o șoaptă... (ieșea prost)
Vorba ceea: dacă-ți place
Dai un ban mai mult, dar face.
Numai că întimplător
Tot proiectul dumnealor
Gospodării l-au găsit
Că nu-i cel mai potrivit
Și că fără de proiecte,
„Calculate și perfecte”,
S-au gândit, nu s-ar putea
Să-l clădească ei cumva
Ca să fie confortabil
Bun și ieftin și durabil?
De la vorbă pîn' la faptă
Calea-i scurtă și e dreaptă,
S-au prins oamenii la muncă:
Unii au adus din luncă
Bolovani, nisip și lemne,
Și pornind să se îndemne
Într-o săptămîină numa'
Mai cu risul, mai cu gluma,
Grajdul s-a-nălțat semeț
Ca un dar de mare preț
Care însă, precum zic,
Nu costase mai nimic
Decît inițiativă
Colectivă.

.....
Astăzi cei ce locuiesc
Acest grajd gospodăresc
Se răsfață
Plini de viață
Huzurînd neîncetat
Ca-ntr-un rai adevărat.
Că n-au tuburi de neon
Agățate în plafoan
Asta da, de bună seamă,
E o... „dramă”.

I. RAMURĂ

— ...De cînd studiază pictura...?
— Da' de undel... Studiază problema bazei furajere... la fața locului!!!

Desen de H. GUTTMAN

ÎN FRUNTEA PREOCUPĂRILOR

sau de vorbă cu tov. Stan O. Scaldă, inginerul agro-zootehnist al G.A.C.
din Nepăsăuții din Vale

— Interviu fulger, menit să cadă ca un trăsnet pe capul celor care... o scaldă —

Întrebare: Am vrea să ne vorbiți ceva despre valorificarea resurselor furajere ale gospodăriei.

Răspuns: Valorificarea... cum ați spus? Aha, da. La noi, tovarășe, valorificarea resurselor furajere se află în fruntea preocupărilor. Valorificarea resurselor furajere este o acțiune măreață, tovarășe, care ne este necesară, așa cum grîului îi este necesară ploaia binefăcătoare a primăverii...

Întrebare: Mai concret, tovarășe inginer, ați putea să ne dați cîteva exemple despre felul cum ați valorificat pînă acum resursele furajere?

Răspuns: Cîteva exemple? Tovarășe, exemplele sînt nenumărate. Și fiecare din aceste nenumărate exemple se află în fruntea preocupărilor noastre, pentru că ele constituie o acțiune măreață, pe care, așa cum grîului...

Întrebare: Ceva mai precis, tovarășe inginer, vorbiți-ne, de pildă, despre creșcătorie de vaci.

Răspuns: Despre creșcătorie? Hm!... Păi și creșcătorie este tot în fruntea preocupărilor noastre. Și creșcătorie de vaci este tot o acțiune măreață care, ca o ploaie binefăcătoare...

Întrebare: Mai bine arătați-ne cum se desfășoară activitatea la creșcătorie în momentul de față.

Răspuns: Chiar în momentul de față?

Întrebare: Firește.

Răspuns: În alt moment nu se poate?

Întrebare: Nu vă înțeleg. De ce în alt moment?

Răspuns: Pentru că în momentul de față... hm... știți, creșcătorie nu a fost înființată încă.

Întrebare: N-a fost înființată? Va să zică, nu există!?

Răspuns: Cum nu există, tovarășe? Există, în planul de muncă. Și în cel de anul trecut, și în cel de acum doi ani. A fost aprobată și

de adunarea generală. Te rog să nu subminezi activitatea noastră în legătură cu creșcătorie care există, dar care n-a fost înființată încă, din cauze obiective!

Întrebare: Dacă-i așa, să trecem la altceva. De exemplu la creșcătorie porcilor.

Răspuns: Creșcătorie porcilor?... hm... păi cu problema asta cam tot așa...

Întrebare: Tot așa? Va să zică, nici cu porcii nu s-a făcut nimic?

Răspuns: Cum nimic, tovarășe? Problema creșcătoriei porcilor se află și ea în fruntea preocupărilor noastre! Creșcătorie porcilor este o acțiune care, așa cum ploaia binefăcătoare a primăverii...

Întrebare: N-ați vrea, mai bine, să trecem la altă problemă?

Răspuns: Tocmai asta vroiam să propun și eu!

Întrebare: Vorbiți-ne atunci despre creșcătorie oilor în cadrul gospodăriei, despre realizările dv. în creșcătorie păsărilor, despre...

Răspuns: Uite ce e, tovarășe, dumneata cauți nod în papură. Dumneata te faci că nu înțelegi ce este creșcătorie animalelor domestice și mă întrebi pe mine. Te faci că nu pricepi ce este valorificarea resurselor furajere. Ce vrei să-ți spun? Că se află în fruntea preocupărilor, că e o acțiune măreață care trebuie răspîdită ca o ploaie binefăcătoare... S-ar putea spune multe, dar vezi și dumneata cîte am și eu pe cap: și partea zootehnică, și partea agrotelnică și... Și acum, poftim, îmi picași și dumneata!

Ziaristul: Dacă-i așa, nu vă mai rețin. Vă mulțumesc pentru explicațiile pe care mi le-ați dat în legătură cu felul cum valorificați rezervele furajere din cadrul gospodăriei.

Răspuns: N-aveți pentru ce!

P. LUDMILA

O POVESTE CA ÎN BASME

de A. LĂPUȘ

Cică, a fost cîndva odată, zice basmul, oameni buni, nu pe cînd era „bunica fată”, ci acum cîteva luni.

Cică a fost un urs și-o vulpe ce se dușmăneau cumplit, după cum și-n alte basme din bătrîni s-a povestit.

Ursul nostru n-avea coadă (v-amintiți cu toți, firește, că-ntr-o zi șireata vulpe l-a trimis să prindă pește). Și de-atunci Martin, săracul, nu visa nimic, se spune, decît să-nțîlnească vulpea, voind coada să-și răzbune.

Și povestea, mai departe, ne arată că-ntr-o zi, ursul a pîndit pe vulpe pentru a o întîlni, și cum sta Martin la pîndă după tufele de mure, hop, sosi și coana vulpe, la plimbare prin pădure.

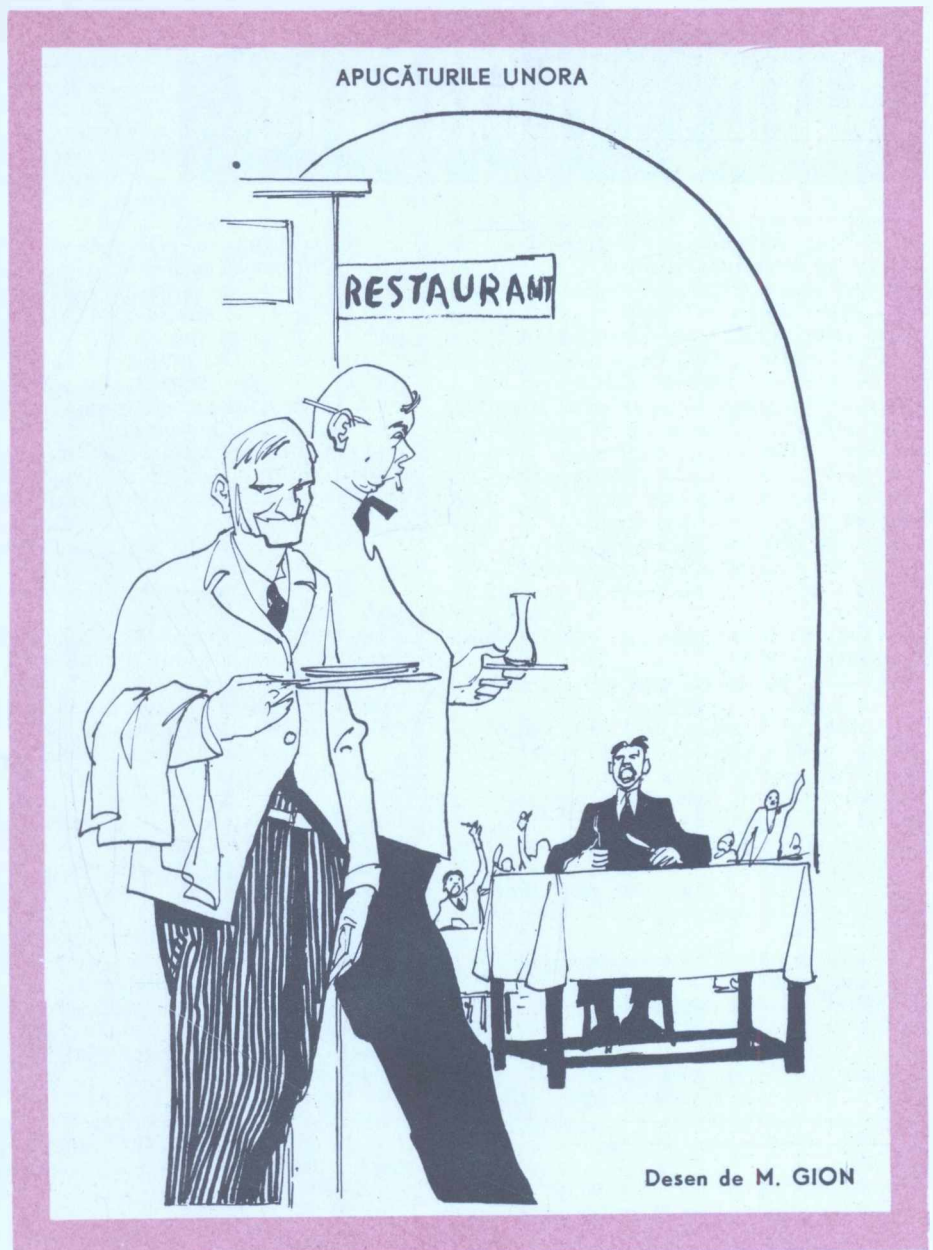
Ursul, fioros, în cale deodată i-a ieșit și un dor de răzbunare blana toată i-a zburlit, iar cum fiarele în luptă, ura-n răget și-o puneau, vrînd să sperie pe vulpe, ursul a urlat: miau... miauu!!!

Vulpea a rămas trăsniță, și pe loc uită de frică cînd văzu că ditai ursul miaună ca o pisică.

Revenindu-și iute-n fire, scoase un sonor... „lătrat” și-nșfăcînd ursul de ceafă... într-o clipă l-a... (poftă bună!)

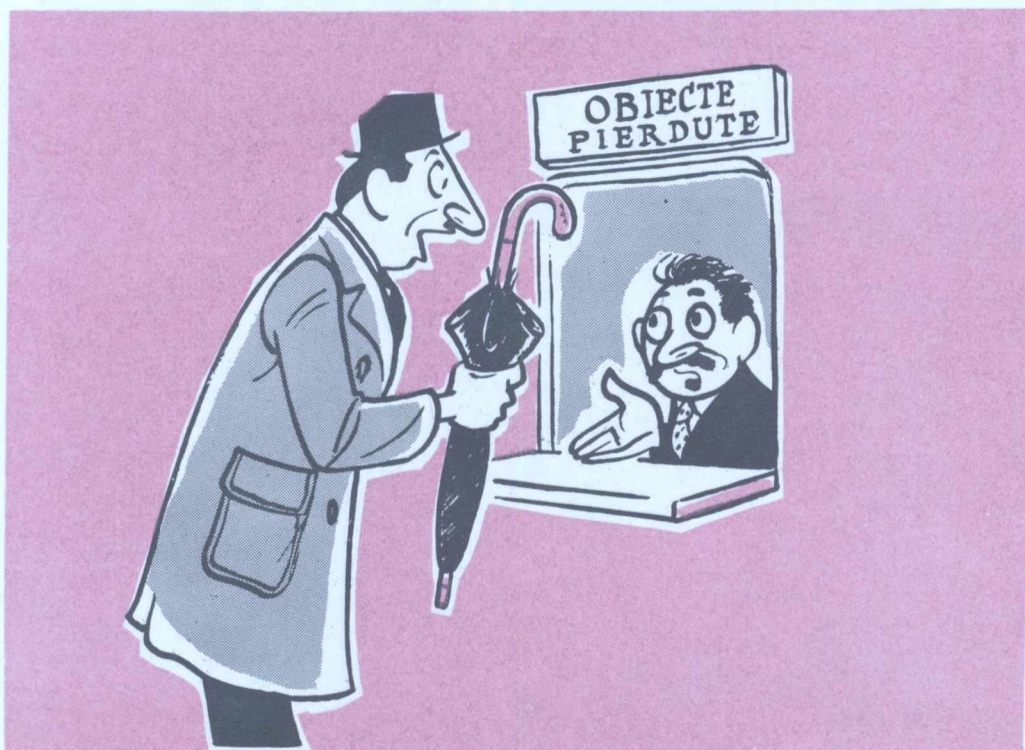
*
*   *
*

Asta este întîmplarea ce-am avut de povestit, tîlcul ei, se presupune, că tot omul l-a ghicit: animalele acestea din povestea de copii, erau „cîinele” și „mîța” dintr-un stand de jucării.

Desen de M. GION

- Nu te uita la el, de cîte ori te vede cere..
- Ce?
- Cere să fie servit..

- Cum, ai găsit umbrela asta acum trei săptămîni și o aduci de-abla azi?!
- N-am putut mai curînd: a plouat tot timpul...

Desen de FRED GHENĂDESCU

ILUSTRATĂ

Norii parcă sînt de jum
Zarea-i albă, ceru-i ud.
Berzele-au pornit la drum
În cohorte către sud.

Vrînd să-și mai revadă-o clipă
Adăpostul sezonier,
Poposese acum în pripă
Pe un bloc, în cartier.

Și cum au planat alene
Rămînînd într-un picior,
Par în seară, alte-antene
Noi, de la televizor.

DOREL SCHOR

VACI „INFERIOARE“

— Dumneata, ca zootehnician, ai să mă-nțelegi mai bine — că deși veniși de curînd în colectiva noastră, te văd mai sprinten și cu tragere de inimă. Spune și dumneata: mi-au dat niște vaci inferioare și tot ei se miră că nu realizez planul. Păi cum să-l realizez, dacă una-i mai vacă decît alta? Uite la ele: Vișinica, Gălbioara, Junca, Onguța, Punguța și Condureanca: simpatice din profil, da' păcat de ele că sînt de rasă inferioară. Da' ce știe conducerea gospodăriei? Zice: „Uite vaca și fă-ți planul“. Ușor de zis. Parc-ar depinde numai de mine. Depinde și de vacă. Am dreptate, Vișinico?

Vaca se uită la mulgător și parcă ar vrea să-i spună ca unul din strămoșii ei: „Limba bouului e mare, dar nu poate să vorbească“. Il întreb:

— Cîți litri de lapte zici că dau vacile dumitale pe zi?

— Cinci, hai să zic șase de persoană.

— Puțin!

— Sigur că-i puțin. Da' cum spusei, ce te poți aștepta mai mult de la o vacă inferioară? Ei, dac-ar fi fost vaci de stepă! Da' n-au toate norocu' asta. De ce nu v-ați născut și voi în stepă?

Vacile scot un muget surd, echivalînd cu scuza geografică de a nu se fi născut în stepă.

Mă uit la ele. Solide, dar prost îngrijite. Mă uit și la mulgător. Solid și bine dispus. Zic:

— Ești la curent cu toate metodele?

— Cu toate!

— Cînd și cînd mai citești și dumneata cîte o broșură?

— Adică cum vine asta? face el ochii cît gura fîntîni. Să le citesc în timp ce le mulg? Cred că glumești, tovarășe inginer! Unde-ai mai văzut dumneata vacă cu carte?

— Nu ne-nțelegem. De cîte ori le mulgi pe zi?

— De două ori.

— Așa trebuie. Dar le mulgi la ore fixe?

— Nu, cum apuc și eu.

— D-ai a n-apuci să vezi găleata plină. Trebuie să le mulgi la ore fixe.

— La ore fixe! Parcă vaca-i condică de prezență, să mă dea lipsă la apel?

— Nu te dă la apel, da-ți dă lipsă la găleată. Cu plimbările cum stai?

— Așa și-așa. Fusei mai zilele trecute la un cumătru din Frășinet.

— Nu-i vorba de cumătru, ci de vaci. Le plimbi și pe ele cîte o oră pe zi?

— Asta mai mi-ar trebui! exclamă el. După cum spui dumneata, ar însemna să le duc și la horă sau la cîte-o șezătoare. Mă mir că nu zici să le duc și la cîte-un meci

de fotbal — ca să dea laptespportiv! Degeaba, tovarășe inginer! Vaca tot vacă rămîne!

— Eu nu sînt de părerea dumitale, ci mai repede cred că președintele colectivei are dreptate cînd spune că nu e vaca, ci e... omul!

Băteam șaua să priceapă mulgătorul...

Un timp nu l-am mai văzut pe Lixandru. Adică treceam eu pe la el cînd mulgea vacile, însă mă făceam că nu-l bag în seamă. Da' și el își băga nasu-n găleată și făcea la fel. Intr-o zi dă să intre-n vorbă:

— Ce zici de „Dinamo“-Bacău, tovarășe inginer? Rezistență, nu glumă!

E și sportiv mulgătorul.

— Da' nici cu „sportivele“ mele nu mi-e rușine! continuă el. Și deodată: știi c-am ajuns cu Vișinica la zece litri pe zi? Alelalte-s la un pas de ea.

— Mă mir, zic, ca niște vaci inferioare să dea atîta lapte!

— Ba eu nu mă mir de loc; se mai răzgîndește vaca!

De fapt brigadierul Șerban mă ținea în curent cu progresele lui Lixandru. Incepuse să mulgă vacile la ore fixe. Cum făceau și ceilalți mulgători. Hrană din belșug. Între 7 și 11 dimineața le scotea la iarbă. După-amiază, o oră de plimbare pe malul Iezerului. Iar în grajd era o curățenie exemplară, încît — vorba brigadierului — mai lipsea un radio și bibliotecă, ca să nu-ți dai seama dacă-i grajd sau e salon.

Într-o zi mă prinde din urmă:

— Tovarășe inginer!

— Ce-i, Lixandre?

— Mi se pare c-a avut dreptate tovarășul președinte în chestia că nu e vaca, ci e omul.

— Nu-nțeleg! mă prefac eu.

— Ei, nu-nțelegi! se veselește el însuflețit. Păi, dumneata n-ai auzit c-am depășit planul? 15 litri de „persoană“ pe zi! Am bătut toate brigăzile!

— Bravo, tovarășe Lixandru. Da' parcă spuneai că-s vaci inferioare!

— Important este să fie mulgătorul superior!... Dar nu știți cît e ceasul, tovarășe inginer?

— Patru și cinci!

— Aoleu, făcu Lixandru, să vezi ce scandal o să am! Am întîrziat la întîlnire.

— Dar cu cine ai întîlnire?

— Cum cu cine? Cu Vișinica, Punguța, cu Gălbioara! La ora patru le-am promis că le scot la plimbare și eu mă învîrt teleleu prin sat! Am plecat! Mă grăbesc! Că pentru fiecare minut de întîrziere mă sancționează cu un litru de lapte! Vă salut, tovarășe inginer!

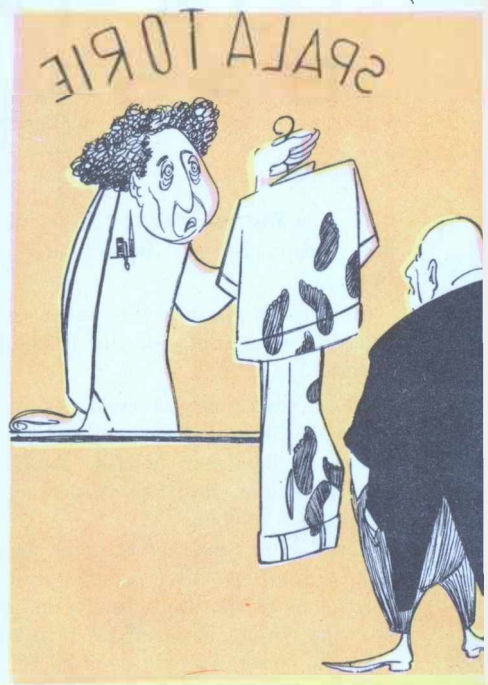
Și ridicînd din umeri, Lixandru desfăcu brațele în lături:

— Ce să-i faci, tovarășe inginer? 15 litri de „persoană“! Poți să te cerți cu ele?

VALERIU FILIMON

Ideologiile burgheze vor să convingă lumea că la dorința colonialiștilor și-au căpătat independența coloniile, și nu datorită luptei de eliberare.

(Ziarele)

— Regret, mister! Oricît am încercat n-am reușit să scot aceste pete!!

Desen de V. VASI

ÎN CÎTEVA RÎM PE

„Profesori“ și „elevi“

După cum anunță ziarul „Libération în Brooklin a fost descoperită recent „Școală a crimei“, unde cadre de gangste încercați pregătesc tinerii ucenici, cadre de mine ale lumii interlope. „Școala“ fost descoperită cu prilejul unei crime; fost ucis un oarecare Vincent Graffeo, 18 ani. Mobilul crimei nu a putut fi stabilit de la început. Abia mai tîrziu s-a lămurit „elevii“, sub îndrumarea „profesorilor“ ex-cutaseră o lecție practică. Crima fiind descoperită, lecția nu a reușit, așa că elevii au căpătat notă proastă. O notă și mai proastă capătă însă morală în descompunere a lumii capitalului.

Miss Europa!

Domnișoara Johanna Ehrenstrasser, aleasă miss Europa a anului 1958, a fost condamnată recent la un an pușcărie, pentru că șterpelise bijuterii în valoare de 6900 lire sterline. Faptul cel mai regretabil — arată ziarele — este că miss Europa face parte dintr-o foarte bună familie vieneză. Ne mirăm e regretabil în asta, pentru că nu dezminte viața nobilă: doar a furat bijuterii! Și apoi, de ce să nu recunoaștem, 6900 lire, e o lovitură de gangster! Gangster o viață!

Despăgubiri...

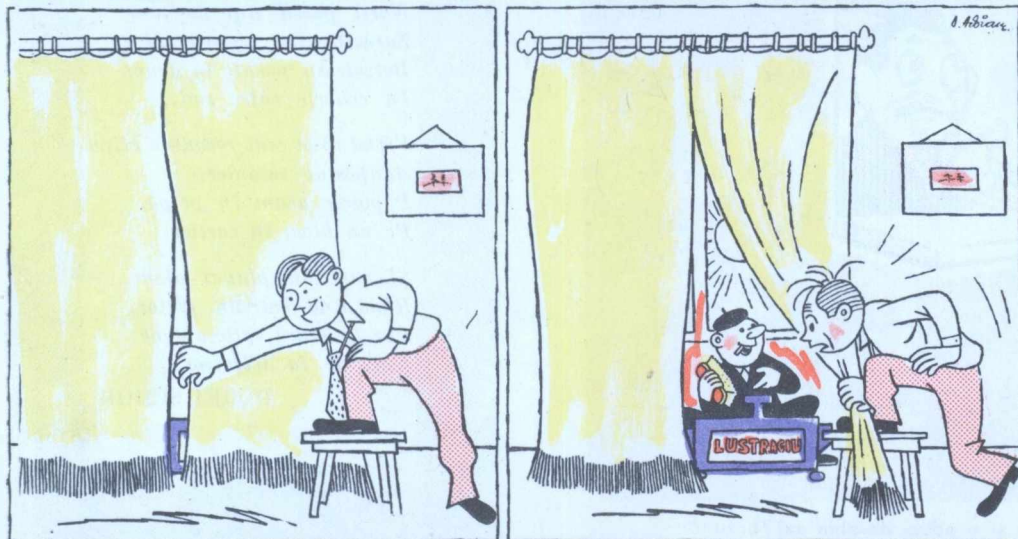
Focurile de artificii trase la New Rochelle cu prilejul unei sărbători, au pricinuit avocatului Milton Solomon o tristă pagubă: au produs decesul prin sincopă al iubitului său cașar, Neron. Deschizînd acțiune judiciară, proprietarul defunctului cașar a reușit să capete din partea statului despăgubire de 200 dolari. Interesant e că despăgubire ar fi primit familia unui negru lînsat, să zicem, la lumina aceluiași focu de artificii...

Se cumpără un vulcan!

„Se cumpără un vulcan în stare de erupție de preferință în emisfera occidentală, numai cu consimțămîntul guvernului respectiv. A se adresa Norman E. Sepler, New York. Acest anunț a fost difuzat deunăzi în toate America și nu ne miră de loc că originalul

Surpriză la casa de odihnă pentru unii vilegiatariști

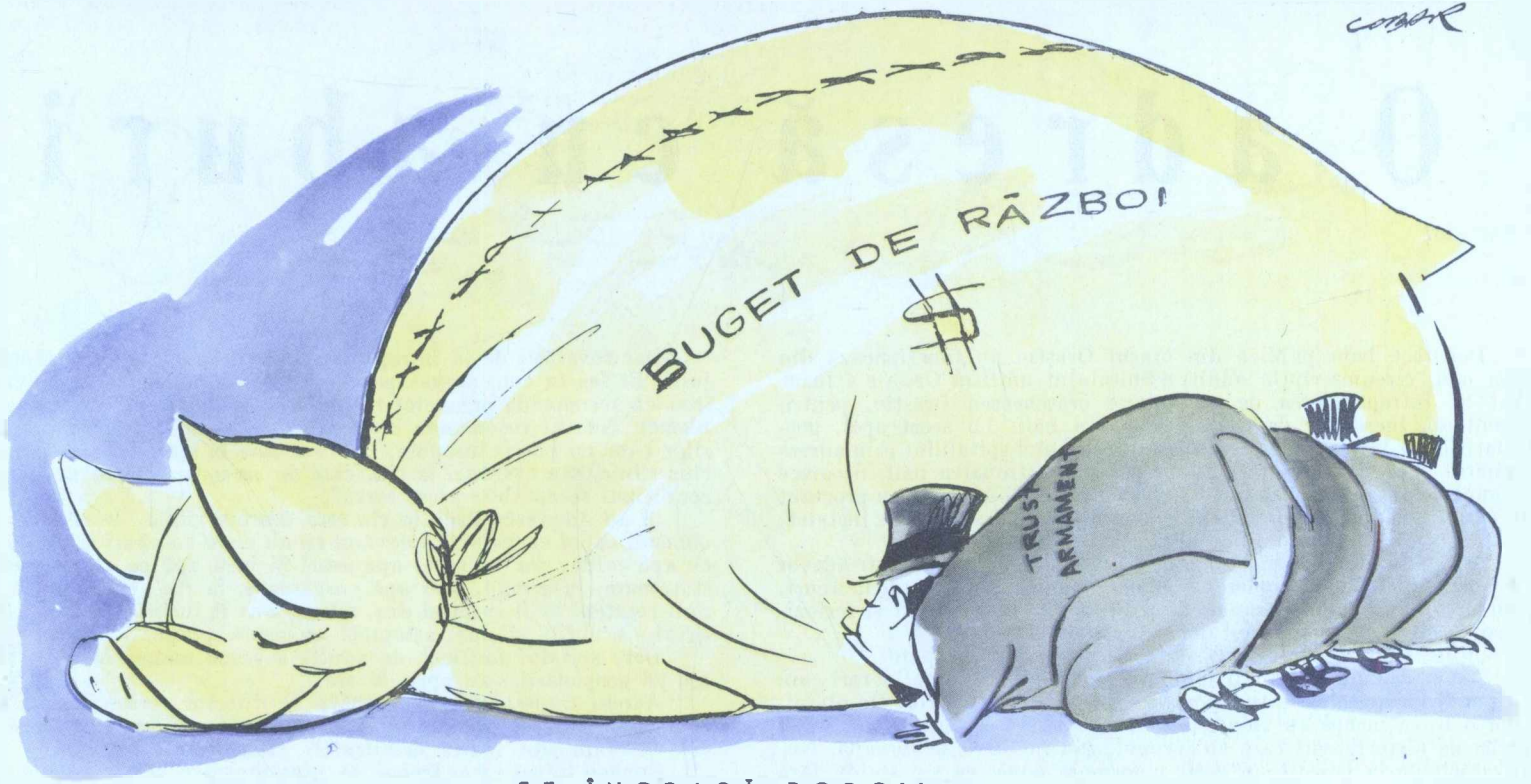
Desen de ADRIAN DRAGOMIRESCU

— Să-mi fac pantofii!

— Pofftiti!

SE ÎNGRAȘĂ PORCII...

URI CARE TE PUN NDURI

cumpărător de vulcan este un american. Ne miră însă de ce vrea să-l cumpere numai cu consimțământul guvernului. Dar dacă autorul insistă atîta, înseamnă că el cunoaște cazuri cînd s-au cumpărat vulcani fără consimțământul guvernului. Noi, ce e drept, nu cunoaștem. Cunoaștem numai, invers, cazuri cînd s-au cumpărat guverne fără consimțământul vulcanilor! Dar asta este altă chestie.

Nu știm cîte oferte serioase o fi primit mister Sepler din New York pînă în prezent. Se zice că cea mai serioasă sună astfel: „Dau gratis vulcan furtunos. A se adresa regele Husein al Iordaniei”. Cine își închipuie că în Iordania nu sînt vulcani, se înșală. Tot guvernul stă pe un vulcan. Și ce n-ar da să-l poată vinde cuiva!

Hai, copii, la școală... dacă vă dă mîna!

În toamna aceasta, în întreaga Franță, a fost majorat prețul manualelor școlare. S-a socotit că erau cărțile prea ieftine. Sau, mai bine zis, că nu erau destul de scumpe. Firește, și în Franța se aplică dictonul „cine are carte, are parte”, dar cine vrea să aibă parte de carte, trebuie mai întîi să aibă... bani!

Gîndul lui!

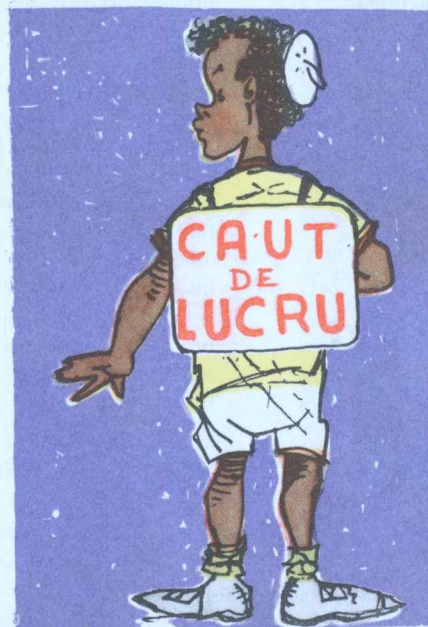
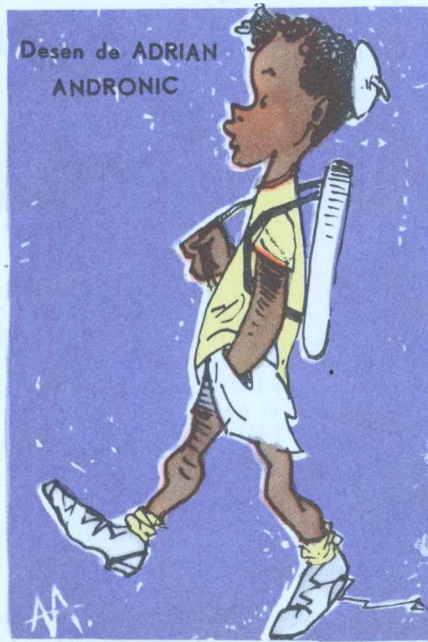
„Succesul cel mai important al N.A.T.O. este renașterea armatei germane... Spre acest început se îndreaptă gîndul meu” — a declarat recent fostul general hitlerist Speidel. Păcat că gîndul lui se îndreaptă numai spre acel început. Ar trebui să se îndrepte și spre „acel sfîrșit!”

Istoria unei afaceri

După cum relatează „l'Humanité”, muzeul de istorie din Londra a făcut deunăzi o afacere frumoasă: a vîndut unui extravagant american cămașa de noapte și „o anumită lenjerie inexprimabilă”, care aparținuseră reginei Victoria. Unele ziare londoneze observă cu regret că afacerea aceasta a ajuns o tristă istorie. Se poate observa cu și mai mult regret că, dacă e vorba de dolari, însăși istoria devine uneori o tristă afacere...

ZI DE ȘCOALĂ ÎN S.U.A.

Desen de ADRIAN ANDRONIC

ȘTIRI

ULTRASCURTE

Ziarele franceze relatează, unul după altul, două evenimente importante. Primul: scumpirea alimentelor în toamna aceasta. Al doilea: proiectarea a trei noi explozii atomice în Sahara, în iarna aceasta. Acum este clar de ce se scumpesc alimentele: pentru că banii se duc pe explozii... în pustii!

*
* * *

O statistică făcută de ministerul muncii american, arată că în S.U.A. „din o mie de persoane capabile să muncească, 59 nu au de lucru, iar 11 sînt amenințate de perspectiva de a deveni șomeri”. Ce perspectivă au ceilalți, nu arată statistica. E și normal. Cum i-ar sta statisticii să spună că ceilalți sînt în perspectiva de a ajunge în perspectiva de a deveni și ei, la rîndul lor, șomeri?

În orice caz, cel mai bine o duc cei care fac statisticile despre șomeri: după cum se vede aceștia nu șomează!

*
* *

Statele Unite au încheiat recent un acord economic cu Republica Dominicană. Din partea S.U.A., acordul a fost semnat de un reprezentant special trimis la Ciudad Trujillo. Cine a semnat din partea Republicii Dominicane, nu se știe. Se zice că... ambasadorul american din capitala republicii...

O adresă cu aburi

Deoarece baia publică din orașul Orăștie nu funcționează din luna mai, circumscripția adultă a Spitalului unificat Orăștie a făcut apel la întreprinderea de gospodărie orășenească Orăștie, pentru urgentarea lucrărilor de recondiționare a băii. La acest apel, gospodarii de la întreprinderea din Orăștie răspund spitalului prin adresa numărul 2927, în care arată că s-a sistat funcționarea băii, deoarece cazanul de aburi nu mai prezintă siguranță. Apoi arată că au procurat un cazan nou. Și, în sfârșit, arată că acest nou cazan trebuie instalat, dar încă n-au fost alocate fonduri pentru instalare.

Și, în sfârșit, ultimul paragraf al adresei dovedește că într-adevăr gospodarii de la întreprinderea orășenească n-au fost de mult la aburi, pentru că le-a expirat cazanul. Se pare însă că le-a expirat și seriozitatea, pentru că paragraful începe astfel:

„Până la terminarea lucrărilor care nu pot fi începute...”

Acum trebuie să ghiciți, când vor fi terminate niște lucrări care nu pot fi începute. Și totuși gospodarii în cauză așa scriu. De obicei, când o frază începe cu „până la terminarea”, te aștepti să vezi că e vorba de niște lucrări care au început, sau măcar o să înceapă. Nu. Tovarășii de la Orăștie au găsit o formulă nouă, ca s-o scalde fără baie de aburi: „așteptați până la terminarea unor lucrări care nu pot fi începute”. Când citești o astfel de frază nu mai ai nevoie de baie de aburi, că transpiri și fără.

Dar tovarășii de la întreprinderea de gospodărie sînt totuși grijulii. Ei fac în continuarea paragrafului recomandări. Să nu credeți însă că recomandă organelor respective să urgenteze rezolvarea problemei. Nu. Ei recomandă cetățenilor ca, pînă la terminarea lucrărilor care nu pot fi începute, „să facă baie la strandul care este deschis zilnic, sau eventual la rîu, care de asemenea poate satisface în condițiuni acceptabile acest lucru”.

Și au dreptate. Dacă la rîu este deschis zilnic, de ce să-și bată oamenii capul cu baia? E adevărat că nu e rîu cu aburi și nici strand cu apă caldă, dar vorba e, apă este? Și încă apă pe alee: vrei apă stătătoare, la strand, vrei apă curgătoare, la rîu. Probabil că dacă unii cetățeni ar fi cerut și duș, adresa s-ar fi încheiat astfel: „Iar în cazul că doriți și duș, așteptați că poate plouă!”

Dar, spitalul unificat de adulți a cerut numai baie cu aburi, așa că gospodarii s-au oprit la rîu.

Adresa respectivă este semnată de director, indescifrabil, și de contabilul-șef, tot indescifrabil. Vorba vine indescifrabil, că din cele relatate sînt foarte descifrabili amîndoi.

Credem totuși că ar trebui să urmărească o rezolvare urgentă a problemei și că vor renunța să mai expedieze asemenea adrese care mai bine ar fi terminate înainte de a fi începute.

S. R.

Desen de N. CLAUDIU

— Nu te supăra! L-am invitat pe Nae la masă!
— Și vrei să mai vină și alți dată sau nu?

Cazangerie operativă

La secția cazangerie a „Întreprinderii de utilaj chimic” din București s-a început în 1958 construirea unui pod rulant (pentru manevrarea utilajelor și materialelor), care trebuia să fie terminat în martie 1959.

Sîntem însă în octombrie 1960 — și podul rulant tot nu e terminat.

Din cauză că acest pod nu e gata, muncitorii întreprinderii manevrează utilajele și materialele cum... pod (vrem să spunem: cum pot).

Iar acest pod se numește „rulant”, fiindcă — pentru construirea lui — au fost... rulați bani mulți.

Or, această situație contravine... proverbului despre podurile rulante. Proverbul zice: dai un ban, dar face. Nu zice: dai... mulți lei... și nu fac nici o treabă.

O întreprindere operativă ar fi în stare — spre a termina mai repede acest pod — să se facă luntre și... punte.

Excentric și cu miez

La atelierul de modelărie metalică de la uzinele „23 August” din București se lucrează foarte bine, dar se lucrează, uneori, mai puțin bine cînd se lucrează... cu miez. Cu miez se lucrează cînd trebuie

să se facă o „cutie de miez pentru carter”.

Comanda pentru această cutie vine la atelier (cu nr. 306—9101 și 2101) în luna ianuarie, dar e gata abia în august. Deci cu o mare întîrziere. E gata abia în august, fiindcă așa... au gust tovarășii care o întîrzie.

Dar uneori se lucrează excentric, de pildă cînd trebuie să se facă un... „excentric cu diametrul de 105 mm” și un „excentric cu diametrul de 75 mm”.

Comanda pentru aceste „excentrice” vine la atelier (cu nr. 600—9101) în luna februarie, dar... nu e intrată în lucru nici pînă la data cînd scriem aceste rînduri.

Nefiind aceste excentrice nici pînă azi date în lucru — nu putem spune că executarea lor a întîrziat, cîtă vreme executarea lor nici n-a început.

În concluzie, la atelierul de modelărie metalică de la uzinele „23 August”, s-ar putea proceda — în materie de termene — mai puțin... excentric, spre a se obține rezultate mai... cu miez.

C. CRISTOBALDI

(După semnalări de la fața locurilor, ale tov. Gh. Popescu și I. Ghercioiu)

— Am avut un mare număr de clienți zilele acestea. S-au scris vreo patru condici de reclamații.

Desen de V. ANDREEV

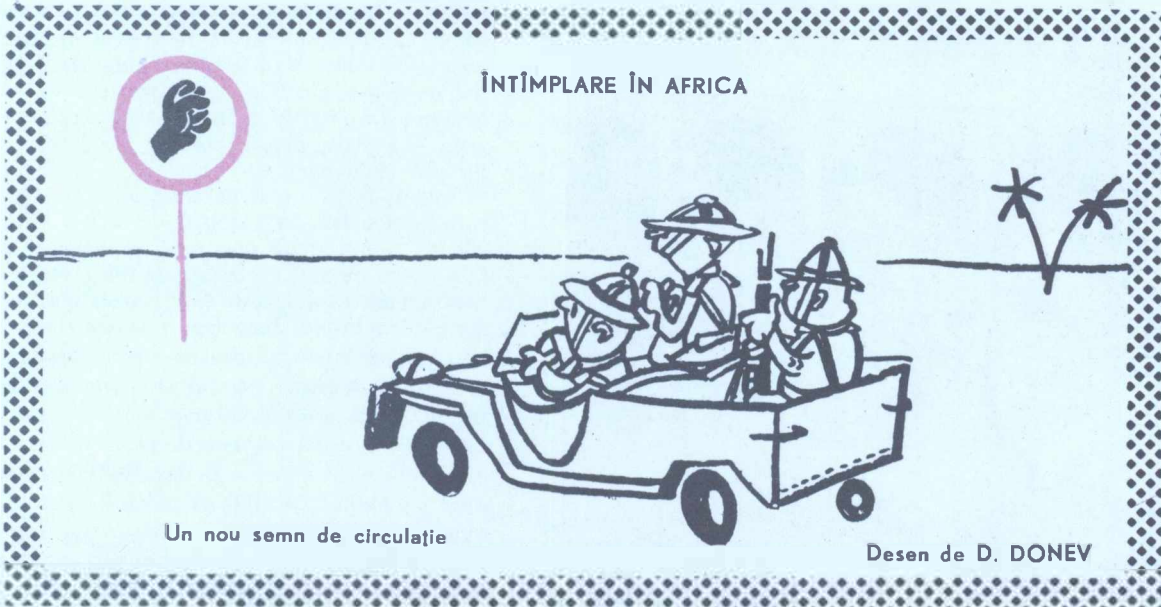
— Cineva din public și-a uitat ochelarii!
— Da, un critic din localitate!

Desen de D. PINDAREV

„AUTODESERVIRE”

ÎNTÂMPLARE ÎN AFRICA

Desen de D. DONEV

Cîntăreața la medic

Desen de I. VESELINOV

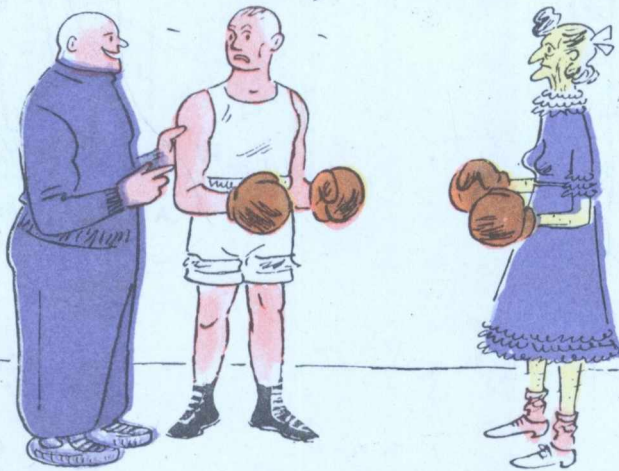

De lauri

Era atât de emoționat
 În clipa când l-au fotografiat!
 Și se-ncreta modest: se poate oare?
 Să-l pună la panoul de onoare?
 Să fie dat și altora model?...
 Dar pentru ce: ce-nfăptuise el?
 Că dacă-ai sta și-ai cântări puțin
 A fost ideea șefului Călin
 Care le-a spus-o la atelier.
 Din ce-a mai prins și de la inginer,
 Din ce cu alții s-a mai sfătuit
 În scurtă vreme el a născocit
 Un lucru de nimica s-ar părea,
 Dar randamentul strungului creștea
 În fiecare „azi” mai mult ca ieri.
 A fost distins cu două premieri
 Și ori și ce gazetă deschideai
 De poza lui printre frunțași dădeai.
 Ceva îl supăra, un amănunt,
 Că își tunsese părul prea mărunț
 În preajma premierii chiar; păcat!
 Părea un flăcăiaș, nu un bărbat,
 Așa cum ar fi vrut; dar nu-i nimic
 Că părul crește zilnic câte-un pic
 Și peste-o lună ce frumos va fi!
 De patru, cinci, chiar șase ori pe zi
 Prelung în oglinjoară se privea,
 Iar strungul... strungul tot în gol mergea.
 Cîte-un coleg îl lua peste picior

Și îi spunea în hazul tuturor:
 „Mai lasă oglinjoara, Făt-Frumos,
 Că ți-a pornit-o graficul în jos”...
 Pe el vor să-l învețe? Cine: ei?
 Ce, parcă de la ei a luat idei?
 Iar dacă stai și cumpănești puțin
 Chiar și „ideea” șefului Călin
 A fost doar o părere spusă-asa,
 Dar el de mult se frământa cu ea
 Deci meritul întreg e tot al lui.
 Pe urmă se găsec „deștepți” destui
 Să spună c-au avut și ei un rol...
 Iar strungul tot mai mult mergea în gol.
 Cu asta ce-i? Oricînd poți să te salți
 Și singur să-i întreci pe toți ceilalți;
 Așa gîndea și sta în așteptare
 Să-i crească părul mare, cît mai mare,
 Să pară chiar bărbat cînd l-o poza,
 Dar reporterul nu se mai ivera.
 L-au pus doar la Gazeta de perete,
 Scriînd sub el: „Trezește-te băietel!”

Desen de A. PAVEN

- Te vei antrena cu dînsa, pentru a te dezobișnui să-ți mai îmbrățișezi adversarul!!

Unii vînzători de la Aprozar măresc greutatea păsărilor, vii cu ajutorul apei și nisipului

- E teribil! pînă și cu rațele face... găinrii!

Desen de AL. CLENCIU

O prokl

Inginerul Stelian, în principal șeful Secției jucării mecanizate și în subsidiar șeful meu, e un om și jumătate! Din profil nu e mai înalt decît mine, și totuși...

Secția noastră funcționează cum funcționează, în special datorită lui. Ce om! Alți șefi vin, te grăbesc, îți cer rapoarte, situații, punctualitate... El nu! E ca un unchi din partea mamei! Vine ultimul în fiecare dimineață: „Salve, băieți!” „Să trăiești, nene Stelică!” „Și pun-te trai și pe noi! Nu e el un om să ne grăbească! Din cînd în cînd (nu des, atît cît trebuie) îi vine lui nea Stelică o idee. El a fost cu ideea să amenajeze la stropitoarele de 1/2 decimetri cubi, cap detașabil, înlesnind astfel bucuria copiilor de a desface în bucăți cu mai mare ușurință jucăria nouă primită în dar.

La sfîrșitul trimestrului trecut credeam însă că nu-i mai merge. Vine directorul la noi cu o falcă în cer și una terestră, ne ține o scurtă analiză a muncii și conchide că noi pînă acum, de la începutul anului, nu am realizat nici o jucărie nouă. „Dar ce, noi ne jucăm aici?” a spus directorul în încheiere. După care a întreat ce avem de gînd. La care nenea Stelică, ingenios și prompt (la nevoie se cunoaște), a declarat că noi proiectăm mai de mult o surpriză la care lucrăm într-ascuns și d-aia nu s-a aflat nimic. Acum o să le-o arunce tuturor în față, ca să nu mai vorbească de inactivitate. Secția noastră lucrează (aici nenea Stelică a rărit cuvintele) lucrează, zice, la confecționarea unor mașini, pentru copii, cu pedale pe măsura lor ca să nu poată fi conduse și de părinți, ceea ce ar putea lungi viața produsului cu 200% după prevederile proiectului, adică ale lui. A conchis și nea Stelică, spunînd că planul detaliat al mașinii poate fi pus în toate amănuntele la dispoziția direcției, mîine, la prima oră, urmînd ca primele autopueroturisme să iasă pe poarta

— Mai stau pînă la 9 și dacă pînă la 10 nu vine, la 11 am plecat!

Leamă cu pedale

ntreprinderii cum ar veni acum o săptămână. (Faceți socoteala că era vorba de sfîrșitul semestrului trecut.)

Directorul s-a înseninat, a spus că așteaptă planurile și a plecat.

— Mare om ești, nea Stelică, l-am admirat eu după ce s-a închis ușa. Cum de ți-a venit ideea cu mașinile?

— Fleac pentru mine! Eu am făcut armata la geniu. Dar uite ce e, măi Costică, băiatule: adună băieții și ardeți-i repede un plan de mașină pentru copii la șase ani, cu pedale, ca să i-l propulsăm șefului la prima oră. Eu am puțină treabă astăzi, așa că vă las în pace să lucrați liniștiți. Salve!

Merită să lucrezi o noapte pentru un om cu asemenea idei! A doua zi, cum ar veni marți, planul era gata. În tuș! Se uită nea Stelică la el. Zice: „Fain mă!” și pleacă cu sulul la director. A treia zi, adică miercuri, vine veste de la director: Cică de unde matrite pentru pedale și roți? Tot miercuri, nea Stelică: „Am o idee. Comandăm matritele la cooperativa «Matriteșul», că mă cunosc ăia și mă servesc minten” (nea Stelică, atunci cînd îi vine o idee, spune un cuvînt ardelenesc). Pune mîna pe telefon, face un număr de șase cifre după cum am dedus, și spune:

— Alo!

— ... (indescifrabil).

— Matriteșul?

— .... (răspuns probabil afirmativ).

— Cu inginerul Popescu (pînă să vină la aparat Popescu, mie: Eu am făcut armata la geniu, mă băiatule). A venit Popescu. În aparat:

— Salve mă! Aici Stelică! Ce mai faci? Copiii bine? Nevasta? Da, da, da... Auzi mă, ne trebuie niște pedale sistem triciclu pentru niște automobile. Și n-avem matrite.

— .....

— (către mine): Auzi, trebuie articulate?

Eu: — Trebuie.

El: — (în telefon): Trebuie!

— ... (probabil: „pînă cînd?”)

— Păi acum e ora 11 și cinci. Cam în trei zile.

— .....

— Lasă, măi Popescule, că se poate. Tu le tragi repede, că ești băiat deștept! Să avem timp să le turnăm noi. Păi, în trei săptămîni e predarea. Ascultă... Lasă, mă!... Ascultă, auzi? (grav și sacadat): La tine e salvarea. Salve!... Sărutări de mîini... și copiilor! (mie, frecîndu-se pe mîini): Gata în trei zile, măi copilule!... Unul e nea Stelian! Eu am făcut armata la geniu, măi!

Ne-au venit matritele peste trei zile. Timp record! Am început să turnăm pedalele! A mai comandat nea Stelică la telefon și roți cu ax cu tot. M-a întreat:

— Trebuie să se-nvîrtească? I-am răspuns:

— Trebuie! Au venit și roțile. În patru zile. Am terminat mașinile (vă rog să mă iertați că rezum alt. Toate astea s-au făcut și mai repede!) Le-am vopsit, nichelat, tot! 4 000 bucăți! Frumoase! Ultimul tip! Decapotabile! Portieră cu buton! Auto-propulsate... numai dacă le împingi, că altfel!... Asta pentru că tija pedalelor nu avea articulație mobilă și roțile nu se învîrteau. N-au avut destulă vreme matriteșii. Spun că le-a venit comanda prea tîrziu și livrarea prea devreme. N-au avut vreme să studieze planurile, că de altfel și planurile au fost făcute anapoda... Avem mașinile în depozit. 4000! Acum, noi 26 de bucăți am și plasat. Nu la copii. La fotografi. Bagă clientul în mașină și-l pozează pînă la șase ani, à la minut. Cum a ieșit cu directorul nu vă mai spun. N-am obiceiul să-l vorbesc pe nea Stelică de rău, săracu!

De fapt eu v-am spus că n-am nici o vină: Eu am făcut armata la cavalerie!...

CONSTANTIN OTTESCU

Aspirina și piramidonul

(fabulă medicală)

La un dispensar, odată,
Într-o circă-ndepărtată,
S-a-nîmplat
Un fapt ciudat:
O bătrînă aspirină
De amărăciune plină
Întîlnind într-un flacon
Un amic piramidon,
Cică i-ar fi spus așa:
— Mă topesc, pe cînstea mea,
După medic! Îl ador!
Mă prescrie tuturor
Cu alît cavalerism,
Mai ales la reumatism,
EU plus TU, sau TU plus EU,
Plus salicilat mereu.
Ce medicamente noi?!
Ce descoperiri de soi?!
Fleacuri! Nu le bagă-n seamă!
(Nici nu știe cum le cheamă)
A-nvățat destule date
Cît a stat la facultate.
Acum are ce să facă:
Se distrează, se îmbracă
După ultimul jurnal
Doar primește personal
Cărți, reviste (o duzină)
Însă nu de medicină.
Uneori mai și petrece
Consultînd o... țuică rece
Sau cînd „răul” e mai cronic
Și-i nevoie de un tonic
Și administrează-n plin
O transfuzie de... vin.
— N-aș putea să-ți țin isonul
(Zise trist piramidonul)
Medicul e-un trădător!
Ieri avînd un jungھی ușor
În loc boala s-o prevină
Tot cu ceai și aspirină
I-a cerut unui confrate
Cărți de specialitate,
A făcut rost la iuțeală
De „Revista Medicală”
Și o noapte-ntreagă-a stat
Pînă s-a documentat.
...Ca urmare, azi, urgent,
A-nceput alt tratament
Și s-a dispensat, știu bine,
Și de mine și de... tine.

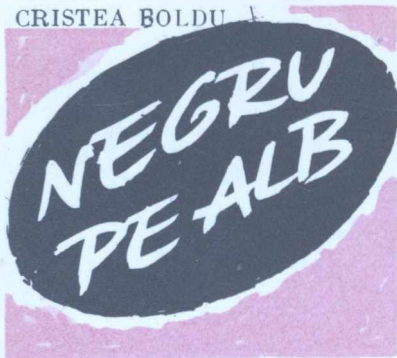
MORALA

După cîte am dedus
Medicul descris mai sus
Și-ar da mai mult interes
Dacă-ar fi... bolnav mai des!

GRIGORE POP

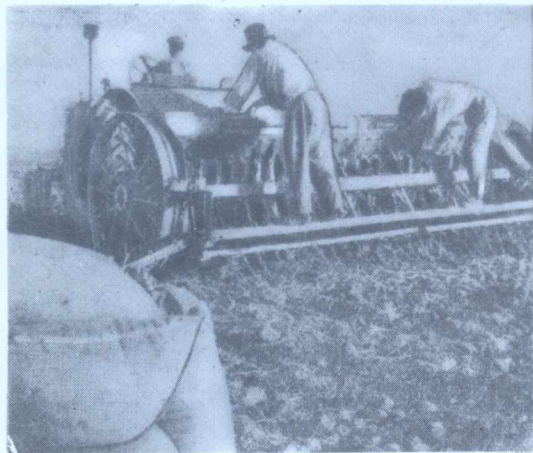

Explicația explicației

Tovarășul Ene Socrate, socotitor la G.A.C. „Drumul lui Lenin” din comuna Livedea (regiunea București) ne semnaleză că ziarul „Steagul Roșu” din Capitală a publicat în nr. 3447 fotografia de mai jos, însoțită de această explicație:

„Pe ogoarele G.A.S. Vitănești, raionul Alexandria, se fac arături adânci de vară”.

Ceea ce ar putea fi adevărat. Pe ogoarele numitei gospodării s-or fi făcând și arături adânci. Dar nu cu o... semănătoare.

Cu alte cuvinte, semănătoarea din fotografie seamănă boabe, iar explicația pusă sub fotografie de redactorul ziarului... seamănă a superficialitate.

O gîză cu măsele

Ziarul „Crișana” din Oradea publică în nr. 185 o poezie intitulată

„Flămînda”, semnată de Traian Oancea.

Poezia începe așa:

*Către prînz, sub cerul albăstriu,
A venit o gîză mare-n grîu.*

Iar după alte zece versuri — în care se arată cu ce s-a îndeletnicit această gîză, în lanul de grîu, de la amiază pînă seara — autorul exclamă:

*Și vă spun eu tare m-am mirat
Că la spice tot a mestecat.*

Va să zică e vorba de o gîză de o specie rară: care... mestecă! E o descoperire științifică senzațională. Și ce... măsele solide trebuie să fi avut acea gîză de-a putut să mestece la spice de grîu, timp de o jumătate de zi!

Sau, poate, n-a avut acea gîză nici un fel de măsele, deci nu e vorba de o descoperire senzațională, și toată povestea se reduce la atîta: că — înainte de a o pune pe gîză să... mestece la spice — autorul poeziei n-a... „rumegat” îndeaproape la ce-a vrut să scrie.

Nu e grea! E greu!

În ziarul „Înainte” din Craiova citim, în nr. 4801, articolul intitulat „Poșta literară”, semnat I. Dobrescu.

Cităm prima frază (cu comentariile noastre în paranteză):

„Din toate genurile specifice” (deci sînt și genuri literare... nespecifice!) „pe care le îmbracă literatura”... (deci sînt și genuri... dezbrăcate, de vreme ce, pe ele, literatura nu le

îmbracă)... „poezia este cea mai grea de scris”.

Ceea ce nu-i adevărat. Poezia nu e grea de scris. Poezia e greu de scris. (La fel e și... „Poșta literară”).

Poezia (sau „Poșta literară”) e... grea, numai cînd e pusă pe cîntar și dacă e tipărită pe o hîrtie prea groasă. Dar pentru cine vrea să scrie poezie (sau „poșta literară”) și nu știe, poezia (sau „poșta literară”) e... greu de scris.

Dar se poate învăța.

Drăgă

URZICO,

Dacă vrei să-nveți cum se face comerț, ia exemplu de la cooperativa „Progresul” din Adjud și de la cooperativa din Căiuți, ambele pendinte de U.R.C.C. Bacău.

Tovarășii președinți ai acestor două cooperative au făcut următoarea excelentă afacere: în decurs de patru ani, cei de la Adjud au

stocat, în depozit, 3000 de litri de vin, iar cei de la Căiuți 2000 de litri, în total 5000 de litri de... fost vin, care — în decurs de patru ani — s-au transformat într-un excelent... oțet.

Și-acum, fă socoteala: 5000 de litri de vin a 8 lei litrul ar fi adus celor două cooperative 40 000 lei, — pe cînd actualii 5000 de litri de oțet (a 4 lei și 45 de bani litrul, prețul actual din magazine) ar aduce numitelor cooperative numai... 5000×4,45 egal cu 22 250 lei rezultînd deci o excelentă... pagubă de 17 750 lei.

Afacere, nu glumă!

De unde rezultă că, pentru niște cooperative, asemenea președinți, nu-s o... afacere, — iar dacă cele două cooperative n-ar fi avut asemenea președinți, n-ar fi fost nici o... pagubă.

MIHAI ION, Bacău

URZICUȚO,

Sînt un om tînr și privesc fețele meile cu simpatie, dar de doamna Marinescu Ioana nu-mi pare rău — c-a fost concediată, pentru diverse abuzuri, de către Sfatul popular al orașului Craiova, unde era șefa a spațiului locativ și în care calitate ne-a făcut și nouă (mie și părinților mei) o ilegalitate.

Ne-am pomenit într-o zi la domiciliul nostru (unde locuim eu cu soția și părinții mei) cu o cucoană, pe nume doamna doctor Brînzan împreună cu soțul dumneaei, avocat, pretinzînd că au... repartiție pentru locuința noastră. Pur și simplu! (Soții Brînzan aveau locuință dar... le plăcea a noastră! Iar năstrușnica „repartiție” le-o dăduse ilegal și abuziv, șefa Marinescu Ioana).

Pentru că noi am refuzat să luăm în serios o asemenea năzbîtie soții Brînzan ce crezi c-au făcut? Ne-au dat... în judecată! Bineînțeles tribunalul le-a respins soților Brînzan absurda și ilegală pretenție dar noi ne-am ales cu o pagubă: suma de 400 de lei, pe care a trebuit s-o plătim, ca onorar, avocatului care ne-a apărat. Totuși, noi n-am fost cu nimic vinovați, ca să fim pedepsiți cu pierderea acestor 400 de lei.

Încît, pentru noi, ar fi fost mai bine dacă sfatul popular n-ar fi dat-o afară pe șefa Marinescu, ci ar fi obligat-o, drept sancțiune, să ne plătească paguba.

Pe urmă, putea — în definitiv — s-o dea și afară. Că și ea a vrut să ne dea afară pe noi.

ȘERBAN MARCEL, str. Brazda lui Novac 95
Craiova

Peripetțiile lui Nae Tămălie

Desen de A. PAVEN

URZICO

URZICO DRAGĂ,

Îți scriu în numele mai multor familii, cărora ne place... circul. Dar numai circul de la circ, unde se făcea de ris pe vremuri... August Prostul, nu și „circul“ pe care îl face azi un cetățean... Cezar Constantinescu de pe aceeași stradă cu noi, care de câte ori vine acasă beat

(și vine des) face gălăgie și scandal, tulburându-ne liniștea.

Fie că se îmbată ziua, fie că se îmbată noaptea (și se îmbată... și ziua și noaptea) țipă și injură, întâi pe stradă, apoi în casă, de se aude peste șapte mahalale. Nu ne putem odihni ziua când venim de la muncă și nu putem dormi noaptea, din cauza acestui cetățean de pe strada Panait Cerna nr. 5.

Și avem și copii, care sînt nevoiți să audă toate ocările și măscările acestui scandalagiu, care — dacă n-are ce face, crede pesemne că poate face... ce face.

De aceea ți-am scris, Urzico dragă, această scrisoare în legătură cu Cezar Constantinescu ca să-i dăm... Cezarului ce-i al Cezarului!

BĂRBATU MIHAI, str. Panait Cerna nr. 3, Constanța

URZICO,

Noi, femeile care ne coafăm la secția de coafură din comuna Beclean (regiunea Cluj) pendinte de cooperativa „Progresul“ Dej, avem necazuri cît... păr în cap.

Dar n-o să mai avem păr de loc, dacă secția nu-și va repara diversele dispozitive și ustensile care sînt

atît de defecte încît ne ard pielea de pe cap.

Prizele de la lampa de manichiură sînt și ele defecte încît cine se coafează seara, abia a doua zi dimineața poate să-și facă și manichiura; iar orarul e unic în felul lui: servirea clientelor se face între orele 8—12 și...21—24, deși s-ar putea asigura lumină între orele 18 și 23.

Toate aceste defecțiuni au fost sesizate de către clienți în condica de reclamații și au fost semnalate de către personalul secției, dar tovarășul Kraus, președintele cooperativei, nu ia nici o măsură de îndreptare. Vrea, dimpotrivă, să...desființeze secția ca fiind...nerentabilă. Credem și noi că, în asemenea condiții nu e rentabilă. Dar s-o facă să fie!

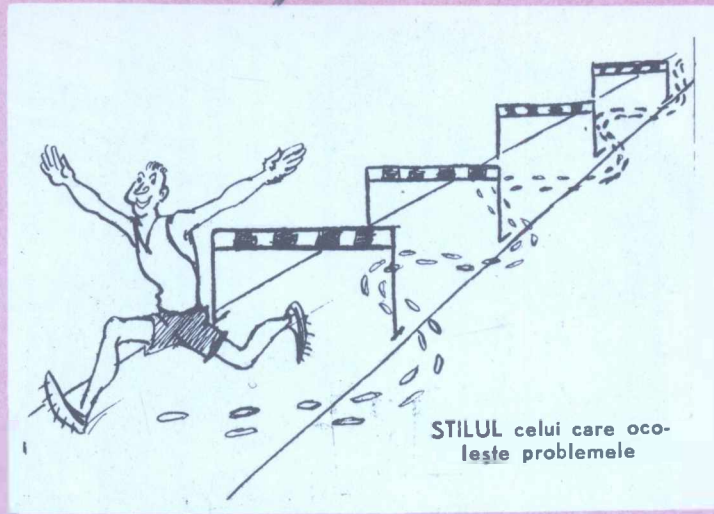
Adevărul e altul: vrea s-o desființeze fiindcă îi e incomod domniei-sale să se deplaseze de la Dej la Beclean.

Dar ca să reușească să desființeze secția, trebuie să ne desființeze și pe noi?

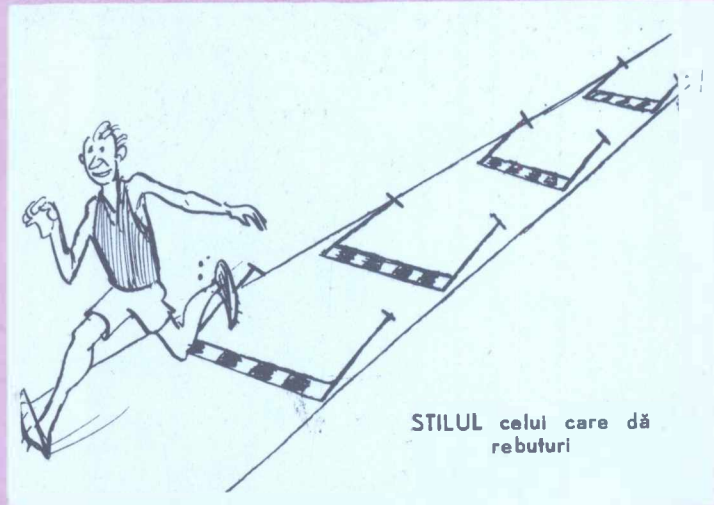
Un grup de salariate din raionul Beclean

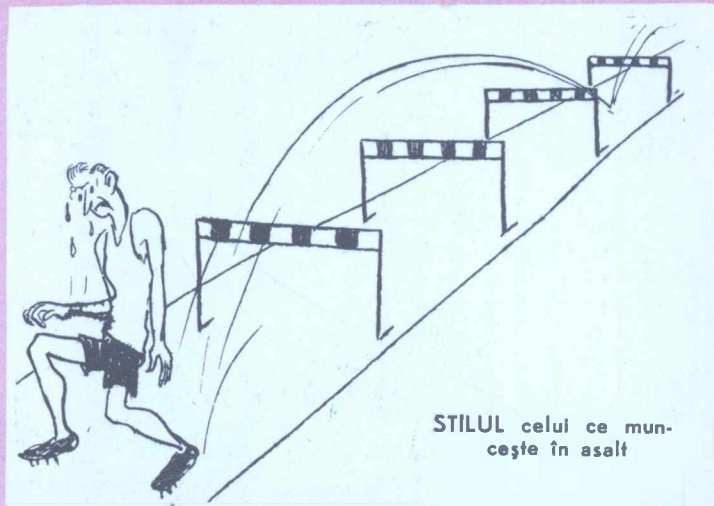
„STILURI“

STILUL celui care ocolește problemele

STILUL celui care dă rebuturi

STILUL celui ce muncește în asalt

Desen de I. DAVIDESCU

UNA CALDĂ UNA RECE

Urzica ajută

Am semnalat Sfatului popular al raionului Tudor Vladimirescu că I.R.C.R. din acest raion a făcut (... cu șase luni în urmă) la locuința cetățenei Cahana Fernanda din str. Nerva Traian nr. 51, apartamentul 4, niște reparații, ale căror efecte se văd și azi: ploaie și acum prin tavan.

Răspunsul sfatului: Avînd în vedere că, după recepția lucrării de reparație, I.R.C.R. are obligația să remedieze pe cont propriu orice defecțiune ivită în cursul unui termen de garanție de șase luni, i s-a dat dispoziție scrisă să remedieze defecțiunea semnalată. Întrucît s-a produs în termenul de garanție,

în urma acestui răspuns o încredințăm pe cetățeană că defecțiunea de la locuința sa va fi remediată. Așa e întotdeauna: după ploaie, vreme bună.

Urzica n-a ajutat

Urzica n-a reușit să ajute — nici în decurs de un an — pe tovarășii care răspund de buna îngrijire a parcului „23 August“, din raionul cu același nume, din Capitală.

Li s-a semnalat, acum un an, acestor tovarăși (printr-o notă apărută în revistă) că aleile parcului și malurile lacului din parc arată foarte urît: aleile, ca niște poteci de pădure, iar malurile lacului ca niște ripe.

Ei bine situația e la fel — și azi.

Sperăm însă că — barem de data aceasta — simțul gospodăresc al celor răspunzători de aspectul parcului și al lacului n-o să cadă din...lac în puț, — și dacă, noaptea, pe malurile lacului, răsare luna, — ziua au să răsare în parc cei în drept să remedieze lipsurile, pentru ca vizitatorii parcului să poată cînta cu convingere: „Vino pe aleea trandafirilor“.

C. COSTACHE

„URZICA“

REVISTĂ BILUNARĂ DE SATIRĂ ȘI UMOR

Redacția: Calea Victoriei nr. 25

Telefoane:

Secretariat 15.38.56;

Secția scrisori 14.60.34;

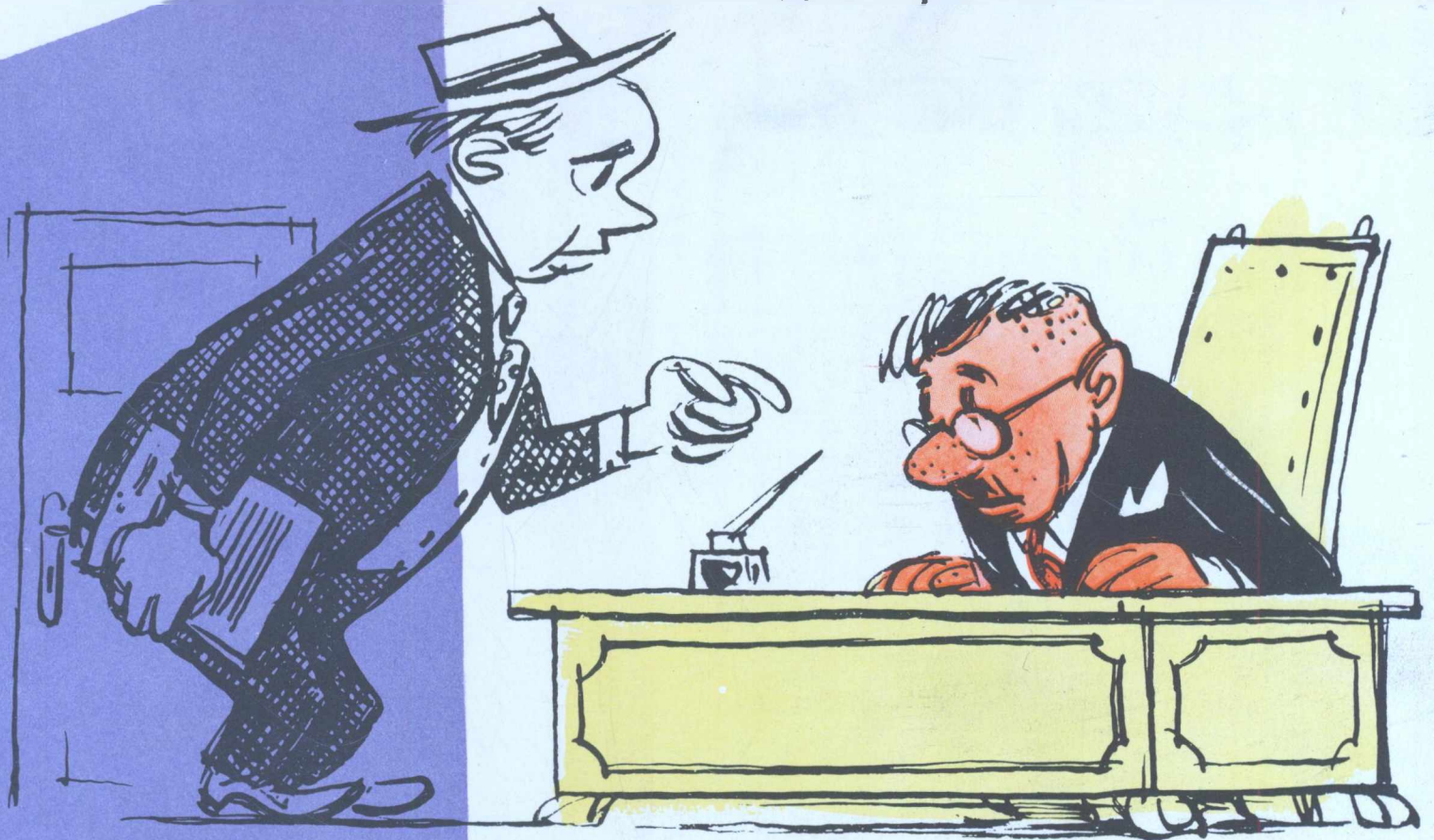
Secretariat de redacție

14.28.15;

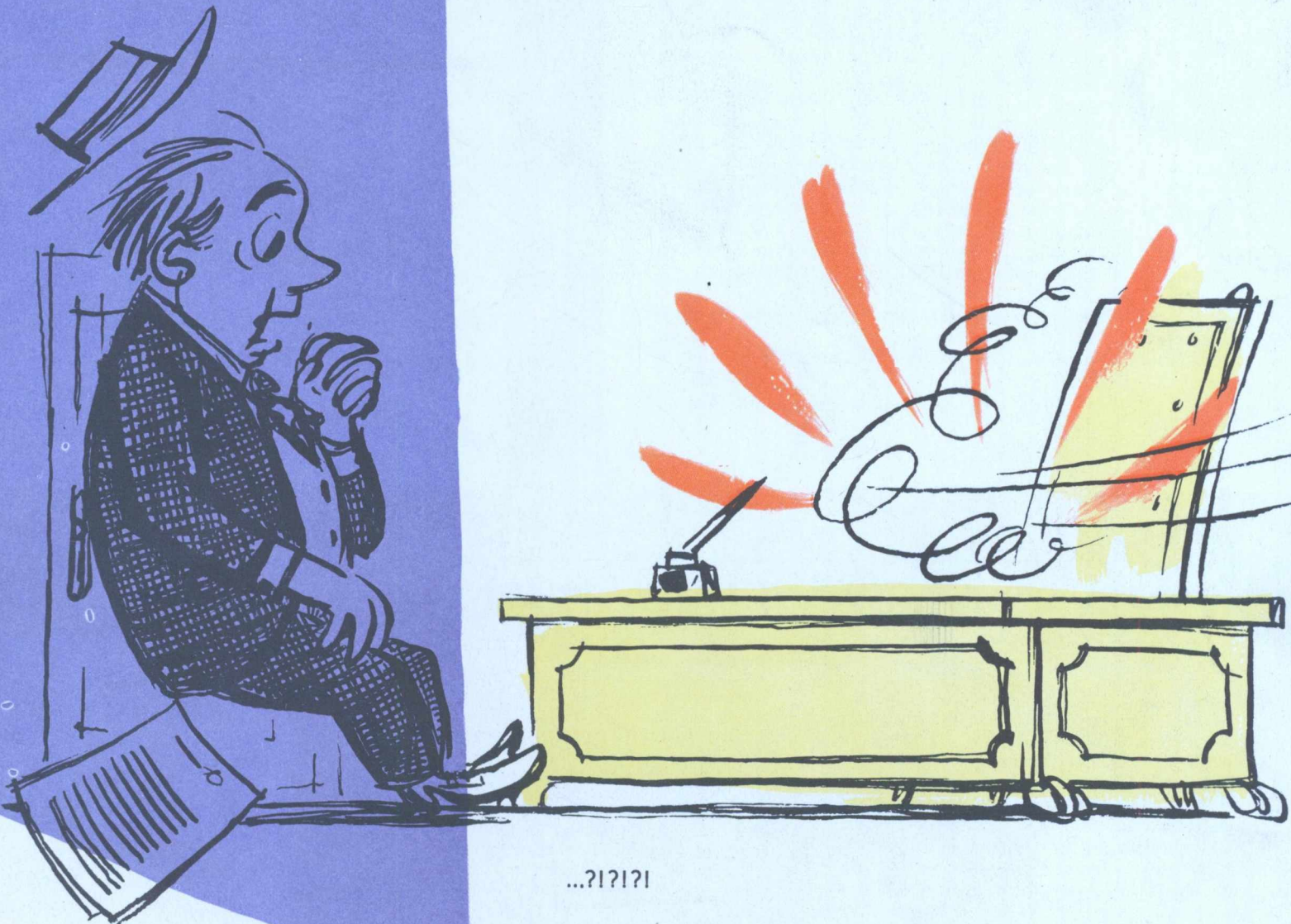
Interurban 27

TIPARUL EXECUTAT LA
COMBINATUL POLIGRAFIC
CASA ȘCINTEII
„I. V. STALIN“ — BUCUREȘTI

- Ce răspuns îmi dați?

...?!?!?!?

Desen de A. POCH